

ЛЕТОПИС

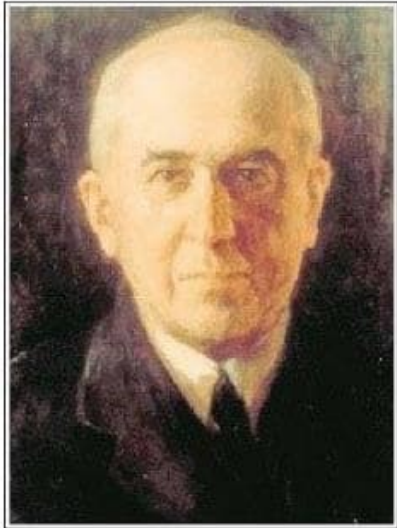
ОСНОВНА ШКОЛА „МИЛУТИН МИЛАНКОВИЋ“

ШКОЛСКА 2022/2023. ГОДИНА

О школи

Школа носи име научника Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић – Путник кроз васиону и векове

Милутин Миланковић је био велики научник, али и узвишени стваралац чији пут кроз васиону и векове стреми много даље од одредишта научне мисли.

Припада таквим научницима који успостављају свет у мислима, склоповима и односима, јер се он заправо бавио питањима која, према сведочанству најстаријих записа древних народа, чине праоснов сваке културе – законима осунчавања, сменом годишњих доба и утврђивањем поузданог календара.

Личност која је до крајњих граница посвећена проблему који жели да реши, систематичан, упоран, математички до перфекције прецизан и методичан, на сретан начин спојио је раскошан сањарски таленат и упорност једног истраживача.

Оставио је за собом неизбрисиве трагове које ни време неће моћи да потисне. Био је истински аргонаут, потпуно равноправан античким мудрацима чија имена и даље блистају у свој својој чистоти и вечном пламену што обасјава прохујале миленијуме, али и нова нарастања.

Ко је Милутин Миланковић, шта је открио, по чему је његов допринос науци тако велик да се с његовим именом установљава медаља за врхунске домете у науци, а Месец и Марс на својим атласима уписују његово име? Шта га је толико издигло у храму науке, чиме се његово дело опире забораву, и зашто се, како време пролази, о њему све више говори?

У трагању за одговором могу се набројати његови резултати у науци, књижевности и грађевинарству, али прави изазов и даље остаје покушај да се све то сажме у једном појму, у јединственој слици. Треба нешто рећи за све разнородне послове којима се бавио, а да то буде јасна и неподељена суштаственост. Ако је такав покушај могућ, онда свакако великог Миланковића треба назвати градитељем мостова. Градио их је цели живот, у физичком као и духовном свету. Он је и градитељ мостова који стоје изнад захукталих река, али и андрићевски градитељ који својим мостовима премошћује јаз међу световима и међу наукама, али који заправо жели да направи мост над мостовима који би спојио Земљу са Сунцем.

Својим радом градио је видљиве и невидљиве мостове, као „вечиту и вечно незасићену људску жељу да се повеже, измири и споји све што искрсне пред нашим духом, очима и ногама, да не буде дељења, противности и растанка“. У наукама спајао је веом

удаљене области, као што су астрономија и геологија у јединствену математичку теорију која је дала праве одговоре на целину планетарне димензије судбине природе и човека. Све што је радио заправо је спона. Рођен између Истока и Запада, школован на Западу, вратио се на Исток где је радио и умро. Спојио је својим радом научну културу Запада и дубоку мистерију православља израђујући календар, који је постао највиши склад људских ствари са космичким захтевима. Спојио је Земљу и Небо, утврђујући својом науком да се узроци земаљских догађаја морају тражити у законима који владају небом.

Милутин Миланковић (1879 – 1958)

Најзначајнији српски научник који је своју каријеру провео у Србији, академик и професор Универзитета у Београду, Милутин Миланковић, снагом свог талента, али надамне, упорним и систематским радом, исказао се у низу научних дисциплина: математици, климатологији, метеорологији, астрономији, геологији, геофизици, географији и грађевинарству. Творац је времена, али је у свету најпознатији као аутор астрономске теорије климатских промена, којом је објаснио мистерију ледених доба. Почетак његове животне приче је 28. мај 1879. године на славонској равници, у Даљу, месту на Дунаву, у околини Осијека, где је завршио основно образовање. Својом величином и својим током Дунав је постао опсесија времена и простора за Миланковића. Река крај које је протекао цео његов живот давала му је неопходну сигурност у животу, у њој је налазио изворе надахнућа за свој стваралашки рад.

„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида комаде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава.“

У седамнаестој години, после основног образовања у родном крају, по наговору својих професора, као изразити математички таленат, одлази у Беч и наставља школовање на Високој техничкој школи. Студије грађевине успешно је окончао 1902. године, а 1904. године бриљантно брани докторат. Са непуних двадесетшест година промовисан је у доктора техничких наука 17. децембра 1904. године, и постаје први Србин доктор техничких наука.

Иако је својим значајним стручним и научним радом у Бечу стекао углед афирмисаног грађевинског стручњака и проналазача, Миланковић осећа да грађевинска пракса не може бити његова будућност, већ да је наука његов животни циљ. Ношен дубоком жељом да се бави науком, 1909. године напушта удобан живот, успешан и финансијски веома уносан посао грађевинског инжињера, те долази у Београд за професора на Катедри за примењену математику, где доживљава врхунац свога стваралачког рада. Одлуку да остане у Београду донео је из дубоког уверења да ће се само онда осећати срећним и сматрати да је постигао прави циљ свога живота, ако постане научник од

ЛЕТОПИС

формата. Креће у потрагу за оријентацијом свог целокупног будућег рада. То је било доба његовог интензивног и дубоког размишљања.

„Моје амбиције нису, дакле, биле скромне. Тежио сам увек ка вишим циљевима, или бар онима који су ми такви изгледали. Но поред све те романтичне црте свога карактера, ипак сам био толико реалан да сам водио рачуна о својим способностима. Нисам почињао ништа за што се нисам осећао дорастао, зато у свом раду нисам скоро никад имао неуспеха. Знао сам из властитог искуства, још више из искуства других, да је пут којим сам одлучио да пођем дуг и трновит и да води само онда до значајне висине ако се њиме корача целог живота, не скрећући ни десно ни лево.“

Осим природне обдарености имао је и необично широко образовање. Знао је да одабере прави научни проблем на коме ће радити, и начин његовог решавања, па није нимало случајно што је дошао до великих резултата. Настојао је да на основу знања путева научне мисли из прошлости и свога времена проникне, колико је то било могуће, у будућност.

Пошто је одабрао климу далеке прошлости као предмет својих научних истраживања, и када се уверио да се стазом коју је намеравао да следи нико пре њега није кретао, пажљиво је испланирао своје научно путовање кроз „васиону и векове“. Само је велики ум могао да замисли такав подухват. Али за остварење тог подухвата било је неопходно много више од великог ума, пре свега огромна енергија, упорност и систематичност младог научника. Тај пут на који је кренуо трајаће 30 година.

“Мене чудном снагом бесконачност привлачи и желим да дограбим целу васиону и да светлост њену распрострем, те да осветлим сваки кутак. Каткад, на крилима своје уобразиље, предузимао сам далека путовања у бескрајну васиону или у древну прошлост да бих својим рођеним очима сагледао изблиза оно што је наука опазила издалека.”

Уживао је да ради натенане и без журбе, омогућено на Универзитету у Београду. проучавања обављао је код куће у радној соби чији су зидови били или у старој згради Универзитета, у здању.

“Моја соба за рад је само скромно, али заштићено двоструким бедемима од се неописиво добро, ту читам, кадкад и дремам. Вечером, кад ме сутон, струја, умор, или други који узрок, одагна примакнем наслоњачу до прозора и небо. Опазим ли Месец, ја се попнем до његовој површини да изблиза видим оно мапама заинтересовало. Појави ли се која планета, ја одлетим до ње да бих резултате мојих математичких испитивања о клими планета контролисао на лицу места.”

што му је било Највећи део својих Београду, у великој прекривени књигама, Капетан Мишином

угодно уточините. Ту, осталог света, осећам размишљам, сањам, слаба електрична од мог писаћег стола, ја посматрам звездано њега и шетам по што ме је на Месечевим

Миланковићу није било тешко да се упусти у овакав подухват. Још за време студија, за време честих боравака у родном Даљу, ушао је у тајне астрономије и небеске механике.

„Ту сам студирао астрономију и небеску механику, пошто сам се снабдео потребном литературом. Нисам мислио о земаљским стварима, то ми у Даљу није било потребно. Мајка се о томе бринула, срећна да ме има поред себе, а ја сам лутао по небу. Била је зима, а у ноћној тамни неосветљена села, небо пуно звезда каквог га у Бечу никад не видех. Из наше велике баште са чијих је стабала опало сво лисје, а нарочито са обале Дунава, видео сам целу небеску хемисферу у њеном пуном сјају. Ту сам могао посматрати Јупитерове сателите, маглине и окултације звезда. Постао сам астроном, упирао поглед ка небеском своду и размишљао о његовим звездама; нисам се бринуо о томе како се стичу паре, већ како се стичу

знања. Својим мислима могао сам дати слободан лет.“

Применом сферне астрономије, небеске механике и математичке физике први је математички доказао да астрономски утицаји (промена оријентације Земљине осе ротације – прецесија равнодневница, промена нагиба Земљине осе ротације према еклиптици и ексцентрицитета путање Земље око Сунца) управљају механизмом термичких појава на Земљи. Тиме је успоставио спону наука о васиони и наука о Земљи и отпочео проучавање климе на начин који пре њега није постојао. На тај начин је, користећи математичке моделе, први објаснио периодизације настанка, развоја и смене ледених и међуледених доба током протеклих 600 000 година, чиме и формално приступа заснивању своје чувене астрономске теорије промене климе. Резултате својих истраживања исказао је извлачећи криве које показују варијације у осунчавању за различите географске ширине.

Обједињене резултате свога дугогодишњег рада објавио је у капиталном делу “Канон осунчавања и његова примена на проблем ледених доба”. У њему је садржан његов целокупан дугогодишњи рад, сви резултати и прорачуни, сва вера и нада, сва одрицања. Канон одражава сву темељитост, систематичност, упорност и тачност Миланковића. Више од тога, одражава његову сигурност у тачност математичких прорачуна и исправност научног приступа, као и увереност да ће доћи дан када ће стићи опште признање да су, у његовом Канону записане универзалне законитости.

Од армираног бетона до Канона осунчавања

Иако се одвојио од грађевинарства и кренуо путем изучавања проблема ледених доба, грађевинарство је, ипак, било његов позив, али и његова страст, што се најбоље видело у његовом раду Вавилонски торањ модерне технике који објављује три године пред смрт. У њему је уложио одсутни напор да свом грађевинском раду да димензију коју је већ постигао у научном. Миланковић поставља питање: “До које највеће висине и којим савременим средствима бисмо се могли попети увис грађевином која би надмашила све дотадашње?” У овом питању проговара апсолутни, митски градитрељ, који жели да премости границе идеје и материје и да се попут Икара вине право ка Сунцу да би сјединио истраживача неба и градитеља. Одговор је био у грађевини која би била сазидана од бетона: „За такав подухват имам, као некадашњи инжењер, потребна теоријска знања и практична искуства.“ Његови прорачуни су показали да се као

највиша, може саградити бетонска грађевина полупречника основе 112,84 km, висине 21,646 km, што представља теоријску границу висине која се због грађевинске статике не може прекорачити.

Пројектујући свој Вавилонски торањ, са широком платформом на врху, за метеоролошку и астрономску опсерваторију, Миланковић је, као и пре, повезивао грађевинарство са својим сном о путу ка васиони.

Своју градитељску делатност у Србији крунисао је пројектовањем деветнаест армирано-бетонских мостова преко реке Тимок, на изузетно тешким теренима, којима и данас пролази пруга Ниш-Књажевац, објектима за потребе Команде ваздухопловства, Ковнице новца у Топчидеру и многим другим грађевинама.

Писац историје природних наука

Милутин Миланковић био је не само научник, него и историчар науке, хроничар научних збивања свога времена, писац чија дела имају и литерарну вредност. Разврстао је своје стваралаштво на: научна дела и расправе, универзитетске уџбенике, научно-популарна и књижевна дела.

Књижевни опус академика Милутина Миланковића обухвата мемоарску прозу „Успомене, доживљаји и сазнања“, научно-популарни роман „Кроз васиону и векове“ и збирку приповедака „Кроз царство наука“.

Неуморни стваралац објављује још неколико драгоцених дела из те области. Међу њима су најзначајнији: Исак Њутн и Њутнова Приципија, Оснивачи природних наука, Двадест два века хемије, Историја астрономске науке, Наука и техника током векова, Техника у току давних векова и др.

Иако је у својим делима описивао различита времена, места догађања, појаве и личности, из њих провејава Миланковићева жеља да сликовито и јасно прикаже животе великих научника, најсложенјие проблеме науке, време у коме се они рађају, као и њихову примену у области технике. Изванредно познавање грађе о којој је писао омогућило му је да на кратак и сликовит начин прикаже најсложеније научне проблеме која су решили врхунски умови. Такав начин приказивања наишао је на изузетан пријем међу најширом читалачком публиком.

Свет новог календара

На Све-пра-во-слав-ном конгресу у Цариграду је 1923. године Миланковић је учествовао као делегат владе наше земље, али и као делегат Српске Патријаршије, поред митрополита црногорско-примор-ског, господина Гаврила Дожића. Предлог за реформу Јулијанског календара, који је Српска делегација по други пут (први није прихваћен) поднела Конгресу, урадио је, у току рада Конгреса, Милутин Миланковић.

У основи тог предлога налазе се најновија достигнућа астрономске науке оног времена као и тачнији математички рачун са остацима. Захваљујући ауторитету Српске православне цркве, у условима обнове мирољубивих процеса после Великог (Светског) рата, предлог реформе календара Српске православне цркве усвојен је, а важан допринос томе дала је научна мудрост и научни ауторитет Милутина Миланковића.

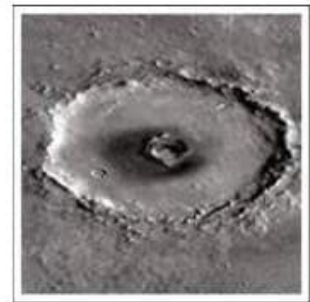

Господар тајни осунчавања Земље, путник кроз васиону и векове, умро је у осамдесетој години живота, 12. децембра 1958. године у Београду. Завршетк приче је у Даљу, где је према сопственој жељи сахрањен у породичној гробници на православном гробље, на обали Дунава-рајске реке Фисон, одакле је пошао на пут кроз васиону и векове.

Признања

Њему у част, једном кратеру на тамној страни Месеца дато је његово име. Ово је званично усвојено на конгресу Међународне астрономске уније 1970. године у Брајтону (Енглеска). Иста та организација је у Сиднеју (Аустралија), 1973. године, донела одлуку да се и на Марсу једном кратеру да име Миланковић.

Једно небеско тело, планетоид, којег су открили српски астрономи, носи име 1605 Миланковић. Налази се у астероидном појасу и можда баш тамо обитава Милутинова душа. Европско геофизичко друштво установило је медаљу „Милутин Миланковић” 1993. године. Она се додељује научницима за изузетне заслуге у дугопериодичном проучавању и моделирању климе. Од 2003. године, ову медаљу додељује Европска унија за геонауке.

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј. осморазредним школама у Раброву и Клељу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

РАБРОВО

Школа у Раброву организује свој рад у школској згради са простором за васпитну групу и школском кухињом. У учионицама опште намене организована је настава млађих разреда, а за старије разреде настава се одвија у кабинетима. За неке наставне области поред учионица постоје и просторије за смештај наставних средстава и припремање наставника за час. У старом делу школе постоји школска библиотека са преко 12000 наслова, као и кабинет информатике са 10 рачунара и потребном рачунарском опремом

ЛЕТОПИС

што у потпуности задовољава ову наставну област. Остали рачунари се налазе у свим кабинетима и учионоцама млађих разреда, канцеларијама директора, секретара, стручног сарадника-психолога и у рачуноводству. Сви ови рачунари су умрежени и повезани у једну информатичку целину заједно са штампачима што се показало изузетно ефикасно и савремено. У школи постоји још један савремен рачунар " NOTE BOOK као и дигитални клавир-клавинова која је смештена у кабинету за музичку културу. Настава физичког васпитања одвијаће се у летњем периоду на школским-спортским теренима, а у зимском периоду користиће се сутерен у новом делу школе (100 м² са пратећим простором).

Преглед просторија централне школе у Раброву изгледа овако:

- учионице опште намене 4 по 54 м²,
- учионице за кабинетску наставу, 9 (4 по 50 м² и 3 по 54 м²),
- лабораторије за кабинетску наставу БЛ,ФИЗ,ХЕМ, 2 (1 од 72 м² БЛ. и ХЕМ. и 1 од 54 м² ФИЗ,
- медијатека,
- кабинети за припремање часова 5,
- просторија за физичко и здравствено васпитање,
- просторија за васпитну групу предшколског узраста,54 м²
- канцеларија директора школе,
- канцеларија школског психолога,
- канцеларија секретара,
- канцеларија за рачуноводство,
- просторија за наставнике разредне наставе,
- просторија за наставнике,
- просторија за помоћно особље,
- просторија за техничко особље са радионицом,
- просторија за школску кухињу са трпезаријом која ће служити као простор и за друге сврхе као што су школски скупови, свечаности, приредбе, итд.
- просторија за архиву школе,
- 3 санитарна чвора за ученике и раднике школе у школској згради
- котларница
- просторија за смештај огрева
- шупа
- незавршен сутерен са 3 просторије.

Површина школског дворишта износи 1,15 ха где постоји асфалтирани терени за рукомет, одбојку, кошарку, тенис, и посебно асфалтиран улаз у школску зграду. У самом школском дворишту подигнут је воћњак и све остале површине су озелењене.У непосредној близини школског дворишта налази се фудбалски терен који ученици наше школе понекад користе за јесењи и пролећни крос.

За извођење наставе могу да се користе и објекти који се налазе у самом насељу, као и објекти у околини Раброва као што су:

- Дом здравља у Раброву,
- трансформатори, -водовод Раброво,
- споменици и историјска места,

ЛЕТОПИС

- расадник у Мишљеновцу,
- занатске и трговачке радње у Раброву,
- долина реке Пек,
- извори у непосредној близини нашег насеља,
- школско двориште

КЛЕЊЕ

Школа у Клењу располаже са већим школским простором, јер представља осморазредну школу са васпитном групом што укупно чини 7 одељења. У школи има 7

ЛЕТОПИС

учионица које задовољавају прописане стандарде, наставничку канцеларију са 20м² и две мање просторије за смештај наставних средстава. У оквиру изборног предмета информатике и рачунарства постоји 10 рачунара, што задовољава потребе изборног предмета, а сама настава из овог предмета ће се изводити у посебној учионици. Ученички простор износи 302,8м². Површина школског дворишта је 37 ари које је асфалтирано, тако да су ученици добили јако добре услове за извођење наставе физичког васпитања. У самој школској згради као и у кухињи постоји санитарни чвор који задовољава потребе оба објекта. У дворишту постоји шупа за смештај огрева и алата површине 67,5м².

Поред наведеног школског простора за извођење наставе могу да се користе и други објекти као што су: здравствена амбуланта, кланица, фудбалско игралиште, долина реке Пек.

МУСТАПИЋ

Школа у Мустапићу има 3 учионице површине 188,57 м². Једна учионица се користи за трpezарију, једна за васпитну групу, а две за наставу у комбинованим одељењима. У канцеларији за наставнике површине 12,8м² тренутно је смештена школска библиотека, наставна средства и дидактички материјал. Површина ходника је 50,94м². Површина школског дворишта износи 11,5 ари које је асфалтирано и на истом постоји кош и два гола за мале спорове. У школу је уведен насељски водовод.

МИШЉЕНОВАЦ

ЛЕТОПИС

Школа у Мишљеновцу располаже са следећим школским простором:

- две учионице површине 129м² ,
- ходник површине 38м² ,
- просторија за предшколски узраст површине око 16м² ,
- нов санитарни чвор у школској згради са три кабине.

У саставу школске зграде налази се и школска кухиња. У школском дворишту се налази пољски клозет који није у функцији, школски стан и шупа за смештај огрева. Школско двориште има површину од 50 ари, асфалтирано је и на њему постоји кош и два гола за мале спортове. У сарадњи са М.З. овог насеља постављени су и рефлектори тако да ово двориште може да се користи и у вечерњим часовима. Пијаћа вода постоји и у школи и

у школском дворишту.

ВУКОВИЋ

У школској згради постоји учионица површине 42,5м² и она се користи за рад у овој неподељеној школи. У другом делу школе постоји још једна учионица која се тренутно не користи. У самој згради постоји и санитарни чвор у коме је прикључена вода што ће допринети лакшем одржавању и чистоћи ове просторије.

МИЉЕВИЋ

Школа у Миљевићу располаже са две учионица, просторијом за предшколску групу и канцеларијом, површине 112м². Поред овог простора у школи постоји и санитарни чвор, а у подруму просторија за смештај огрева. Ова школа је комплетно санирана,

ЛЕТОПИС

школско игралиште асфалтирано, тако да сада и у овој школи постоје добри услови за рад.

КОЛЕКТИВ ШКОЛЕ

Директор школе: Владимир Тодосијевић, Учитељски факултет, професор
разредне наставе

Наставни кадар и стручни сарадници

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Михајловић Сузана	Васпитач
2.	Стојиљковић Наташа	Васпитач
3.	Павловић Сanela	Васпитач
4.	Нешић Слађана	Учитељ
5.	Станковић Јасна	Учитељ
6.	Марковић Маријана	Учитељ
7.	Златков Бојана	Учитељ
8.	Тодосијевић Владимир	директор школе
9.	Нвић Јелена	Учитељ
10.	Милушевић Слађана	Учитељ
11.	Васиљевић Росана	Учитељ
12.	Живојиновић Драгица	Учитељ
13.	Ђирковић Надица	Учитељ
14.	Јакимов Јованка	Учитељ
15.	Плић Милана	Учитељ
16.	Станковић Данијела	Наставник српског језика
17.	Милевиновић Славица	Наставник српског језика
18.	Николић Андријана	Наставник српског језика
19.	Животић Лукић Данијела-Филозофски факултет-дипломирани филолог,положен Ц I	Наставник енглеског језика
20.	Плић Милана-Филозофски факултет-проф.енгл.језика	Наставник енглеског језика
21.	Тасић Тајана-Филозофски факултет-проф.немачког језика	Наставник немачког језика
22.	Радовановић Нелија-Факултет уметности-дипломирани графички дизајнер	Наставник ликовне културе
23.	Штрљан Слађана-Виша музичка-наставник музике	Наставник музичке културе
24.	Милутиновић Гараљевић Марија-Географски факултет-дипломирани географ	Наставник географије
25.	Гајић Душица-Филозофски факултет-професор историје	Наставник историје
26.	Тозић Лела	Наставник физике
27.	Живојиновић Урош-инжењер саобраћаја	Наставник математике
28.	Делић Хусо-Виша педагошка-наставник математике	Наставник математике
29.	Радивојевић Милена-Биолошки факултет-дипломирани биолог	Наставник биологије
30.	Дашић Зорница-Хемијски факултет-дипломирани хемичар	Наставник хемије
31.	Николић Данијела-Технички факултет-професор техничког образовања	Наставник техн. и информ образовања
32.	Јовановић Милан-Технички факултет-	Наставник информатичког и техничког образовања
33.	Закшек Горан-професор физичког васпитања	Наставник физичког и здр.васпитања
34.	Обрадовић Маријана-професор физичке културе	Наставник физичког и здр.васпитања
35.	Дашић Немања-Теолошки факултет-дипломирани теолог	Наставник верске наставе
36.	Петранковић Слађана-Филозофски факултет-дипломирани психолог	Школски психолог

Ваннаставни кадар

Редни број	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАДНО МЕСТО
1.	Поповић Биљана-Правни факултет-дипломирани правник	Секретар
2.	Мишић Драган-Економска школа-комерцијални техничар	Руководилац рачуноводства
3.	Стокић Мерима-Школски центар за усмерено образовање-математичко-технички сарадник	Админист.-финанс. радник
4.	Перић Новица-Машинска школа-аутомеханичар	Домар
5.	Марковић Жељко-електромеханичар	Домар
6.	Милетић Иван-Машинска школа-аутомеханичар	Ложач
7.	Милетић Верица-основна школа	Помоћни радник
8.	Миладиновић Верица-основна школа	Помоћни радник
9.	Мишић Мирјана-Пољопривредна школа-прехранбени техничар	Куварица
10.	Ђорђевић Нина-Пољопривредна школа-техничар сточарске производње	Куварица
11.	Субошић Нада-трговац	Помоћни радник
12.	Маринковић Љиља-основна школа	Помоћни радник
13.	Ивић Јелена	Помоћни радник, кувар.
14.	Мишић Тања	Помоћни радник, кувар.
15.	Зарић Јадранка-основна школа	Помоћни радник
16.	Марковић Душица-Средња школа-правно биротехничка	Помоћни радник
17.	Михајловић Владица-основна школа	Помоћни радник

ЛЕТОПИС

Током ове школске године у школи су реализоване бројне активности у које су били укључени ученици и радници наше школе.

СЕПТЕМБАР

"Играјмо са Мари Мари"

26.9.2022. obeležen je Evropski dan jezika.

ОКТОБАР

Европска недеља спорта

ЛЕТОПИС

4.10.2022.године ученици наше школе присуствовали су представи „Баш је чар бити гусар“ која је изведена у Дому културе у Кучеву.

Последње недеље октобра ученици наше школе посетили су Сајам
КЊИГА у Београду.

ФЕБРУАР

У Основној школи "Милутин Миланковић" у Раброву 4.2.2023.одржано је Општинско такмичење у познавању енглеског језика на коме су учествовали ученици осмих разреда са територије општине Кучево.Учествовало је укупно 7.ученика,а пласман је:

1. Ђорђе Петровић,ОШ "Угрин Бранковић" Кучево,
2. Андреј Милосављевић,ОШ "Угрин Бранковић" Кучево,
3. Стеван Дулкановић,ОШ "Слободан Јовић" Вољуја.

У Основној школи "Милутин Милановић" у Раброву 5.2.2023.године одржано је Општинско такмичење у познавању руског језика на коме су учествовали ученици осмих разреда са територије општине Кучево.Учествовало је укупно 4 ученика,а пласман је следећи:1.Ана Коцић ОШ "Угрин Бранковић" Кучево,2.Вања Драгомировић ОШ "Слободан Јовић" Волуја,3.Андреј Милосављевић ОШ "Угрин Бранковић" Кучево.

МАРТ

У недељу, 12.03.2023. године, у Основној школи "Милутин Миланковић" у Раброву, организовано је ОПШТИНСКО такмичење из географије. На такмичењу су учествовали ученици 7. и 8. разреда са подручја општина Кучево и Голубац.

На такмичењу из географије у категорији ученика 7. разреда на подручју општине Кучево постигнути су следећи резултати:

1. место – Милица Богић, ОШ "Милутин Миланковић" Раброво,
2. место – Софија Живојиновић, ОШ "Милутин Миланковић" Раброво,
3. место – Наталија Траиловић, ОШ "Милутин Миланковић" Раброво

На такмичењу из географије у категорији ученика 7. разреда на подручју општине Голубац постигнути су следећи резултати:

1. место – Ненад Радовановић, ОШ "Бранко Радичевић, Голубац
2. место – Ион Константин Глишић, ОШ "Бранко Радичевић, Голубац
3. место – Сара Жикић, ОШ "Бранко Радичевић, Голубац

На такмичењу из географије у категорији ученика 8. разреда на подручју општине Кучево постигнути су следећи резултати:

1. место – Жарко Попа, ОШ Угрин Бранковић" Кучево,
2. место – Огњен Стојадиновић, ОШ "Милутин Миланковић" Раброво,
3. место – Андреј Милосављевић, ОШ Угрин Бранковић" Кучево

На такмичењу из географије у категорији ученика 8. разреда на подручју општине Голубац постигнути су следећи резултати:

1. место – Јелена Николић, ОШ "Бранко Радичевић" Голубац

Сви ученици који су освојили једно од прва три места награђени су дипломом.

У марту је одржано превентивно предавање везано за вршњачко насиље и презентација Средње школе унутрашњих послова у Сремској Каменици.

Донација Спортског савеза општине Кучево, март 2023.

23. марта, у просторијама школе у Раброву и Клењу изведена је интерактивна представа "Јазавац пред судом" по мотивима из дела Петра Кочића, а у извођењу глумца Луке Пиљагића. На живописан и аутентичан начин приказан је лик Давида Штрпца. Представа има препоруку Завода за унапређивање образовања и васпитања.

Дана 28.3.2023.године у Центру за културу "Драган Кеџман" у Кучеву одржана је Општинска смотра рецитатора. Проглашени су најбољи рецитаатори:

Млађи узраст:

1. Лазар Цвејић,ОШ"Милутин Миланковић"Раброво("Брат" Мирослав Антић),
2. Миљана Шојановић,ОШ "Слободан Јовић"Волуја("Рођење мог брата" Данијела Квас),
3. Нађа Гроздић,ОШ "Угрин Бранковић" Кучево-Нересница("Принцес крофнеса на врху грашка" Слободан Станишић)

Категорија старијих разреда:

1. Александра Митровић,ОШ"Вељко Дугошевић" Турија("Не жури кроз живот тако" Биљана Тодорић");
2. Софија Бојовић,ОШ"Милутин Миланковић" Раброво("Кад књиге буду у моди"Пеђа Трајковић)
3. Маја Милосављевић ОШ"Угрин Бранковић" Кучево("Пролећна песма" Десанка Максимовић)

У периоду од 20.3.2023.до 29.3.2023.године наша школа је учествовала у пројекту "Засади дрво".Пројекат се састојао у садњи садница и обухватио је све основне школе у Србији.

ЛЕТОПИС

АПРИЛ

5.4. 2023. у школи у Раброву одржано је предавање под називом “Развијање различитих компетенција у настави”. Предавање је одржала Ивана Павловић.

Кључне компетенције

1. Компетенција писмености

Писменост је способност препознавања, разумевања, изражавања, стварања и тумачења појмова, осећања, чињеница и мишљења у усменом и писаном облику, користећи визуелне, звучне / аудио и дигиталне материјале у различитим дисциплинама и контекстима. Подразумева способност ефективне комуникације и повезивања са другима на примерен и креативан начин. Развој писмености чини основу за даље учење и даљу језичку интеракцију. У зависности од контекста, компетенција писмености може се развити на матерњем језику, језику школовања и / или службеном језику у земљи или региону

2. Вишејезична компетенција

Ова компетенција дефинише способност одговарајуће и ефективне употребе различитих језика за комуникацију. Обухвата исте главне вештине као и писменост: заснива се на способности разумевања, изражавања и тумачења појмова, мисли, осећања, чињенице и мишљења у усменом и писаном облику (слушање, говорење, читање и писање) у различитим друштвеним и културним контекстима у складу са сопственим жељама или потребама. Компетенција интегрише историјску димензију и интеркултуралне компетенције.

3. Математичка компетенција и компетенције у природним наукама, технологији и инжењерству

А. Математичка компетенција је способност да се развије и примени математичко мишљење у решавању низа проблема у свакодневним ситуацијама. Темељи се на добром савладавању рачуна, а нагласак је на процесу и активностима, као и на знању. Математичка компетенција у различитој мери укључује способност и спремност за употребу математичких начина размишљања и приказа (формуле, модели, конструкције, графикони, дијаграми).

Б. Компетенција у природним наукама односи се на способност и спремност да се објасни природни свет коришћењем корпуса знања и методологије, укључујући посматрање и експериментирање, у циљу постављања питања и доношења закључака заснованих на доказима. Компетенције у технологији и инжењерству су примена тог знања и методологије као одговор на уочене људске жеље или потребе. Компетенције у науци, технологији и инжењерству укључују разумевање промена узрокованих људским деловањем и одговорност појединца као грађанина.

4. Дигитална компетенција

Дигитална компетенција укључује самоуверено, критичко и одговорно коришћење дигиталних технологија и њихово ангажовање за учење, на послу и за учешће у друштву. Она укључује информатичку писменост и писменост у руковању подацима, комуникацију и сарадњу, медијску писменост, стварање дигиталног садржаја (укључујући програмирање), безбедност (укључујући дигиталну добротит и компетенције у вези са кибернетичком безбедношћу), питања везана за интелектуалну својину, решавање проблема и критичко мишљење.

5. Лична, социјална и компетенција за учење

Лична, социјална и компетенција за учење је способност размишљања о себи, ефективног управљања временом и информацијама, сарадње са другима на конструктиван начин, задржавања отпорности (резилијентности) и управљања сопственим учењем и каријером. Укључује способност суочавања са несигурношћу и сложеностима, учења како учити, подржавања сопственог физичког и емоционалног благостања, одржавања физичког и менталног здравља, вођења здравог и на будућност оријентисаног живота као и способност емпатије и решавања сукоба у инклузивном и подржавајућем контексту.

6. Грађанска компетенција

Грађанска компетенција је способност да се поступа као одговоран грађанин и да се у потпуности учествује у грађанском и друштвеном животу, засновано на разумевању друштвених, економских, правних и политичких концепата и структура, као и глобалног развоја и одрживости.

7. Компетенција за предузетништво

Компетенција за предузетништво односи се на способност коришћења прилика и идеја и њихово претварање у вредности за друге. Заснива се на креативности, критичком размишљању и решавању проблема, преузимању иницијативе и истрајности као и способности сарадње са другима како би се планирало и управљало пројектима који имају културну, друштвену или финансијску вредност.

8. Компетенција културне свести и изражавања

Компетенција културне свести и изражавања укључује разумевање и поштовање начина на који се идеје и смисао креативно изражавају и преносе у различитим културама и кроз низ уметности и других културних форми. То укључује разумевање, развијање и изражавање сопствених идеја и осећај за место или улогу у друштву на различите начине и у различитим контекстима.

ЛЕТОПИС

У Основној школи "Милутин Миланковић" у Раброву 7.4.2023.године одржано је предавање о промоцији здравља и превенцији болести које је реализовао Данијел Рајчић представник Апотекарске установе Пожаревац. Предмет предавања биле су две теме:

1. Дефиниција здравља по Светској здравственој организацији,
2. Вируси и бактерије са освртом на сексуално преносиве болести.

ЛЕТОПИС

МАЈ

24.5.2023. године у Основној школи „Милутин Миланковић“ у Раброву организовано је **КВИЗ ТАКМИЧЕЊЕ „Миланковићу у част“**. Учествовало је укупно пет екипа: две екипе из ОШ „Иво Лола Рибар“ из Великог Градишта, једна екипа из ОШ „Вук Караџић“ из Мајиловца и две екипе из ОШ „Милутин Миланковић“ из Раброва. Квизу је претходила химна школе у извођењу школског хора. Квиз знања су својим присуством увеличали представници Удружења Милутин Миланковић из Београда предвођени потпредседником Слободаном Стојановићем.

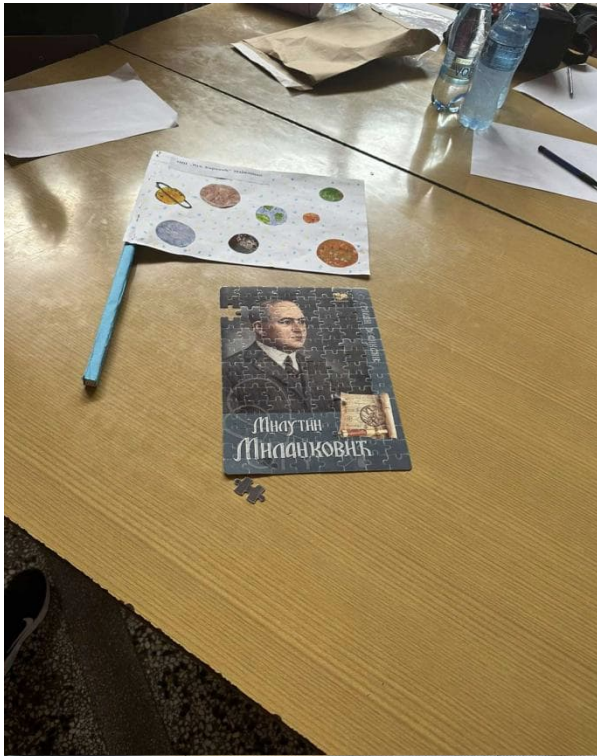
Поред такмичарског дела, ученици су имали прилику да погледају сталну поставку о животу и раду Милутина Миланковића која краси стари део школе, као и макете мостова, ликовне и литерарне радове на тему „Живот и дело Милутина Миланковића“ које су израдили ученици наше школе.

Прво место је освојила екипа ОШ „Милутин Миланковић“ коју су чинили ученици из Клења, друго место ОШ „Иво Лола Рибар“ из Великог Градишта, треће место ОШ „Вук Караџић“ из Мајиловца, четврто место ученици ОШ „Милутин Миланковић“ из Раброва, а пето место друга екипа ОШ „Иво Лола Рибар“ из Великог Градишта.

Екипе које су освојиле прво, друго и треће место добиле су пехаре, а чланови тих екипа медаље, док су четвртопласирана и петопласирана екипа добиле захвалнице.

КРОС

У мају месецу одржан је још један пролећни крос.

Као и увек, најбољи су награђени похвалницама и пласманом на општински ниво.

-полагање цвећа на споменик Милутина Миланковића,на дан његовог рођења,28.маја.

ПРОЈЕКТИ

Ученици подручног одељења ОШ „Милутин Миланковић“ у Клењу и деца предшколског узраста учествовала су у пројекту везаном за Светог Саву.

Први корак у реализацији пројекта била је подела у групе коју су извршили васпитачица, учитељице и наставнице како би оформиле мешовите групе деце различитог узраста. Ученици су подељени у четири групе и добили су задатке за истраживачки рад који је требало реализовати од 15.12.2022. до 27.1.2023.

ЗАДАЦИ

1. ГРУПА 1

Родослов Немањића

Пронађите информације о породици Немањића. Направите породично стабло. За најистакнутије личности пронађите детаљније информације, запишите биографске

податке и додајте фотографије.

2. ГРУПА 2

Слава

Наведите када се слави слава Свети Сава. Који се обичаји везују за славу? Наведите како се прави славски колач, који се симболи обавезно налазе на њему и које им је значење. Покушајте да образложите који су разлози проглашења Саве за свеца. Наведите од када се овај светац слави као школска слава. Наведите порекло Химне светог Саве, када су забележена прва извођења.

3. ГРУПА

Наведите најважније податке о животу Саве. Неведите његова најзначајнија књижевна дела. Наведите како је овај светац приказан у усменој народној књижевности, које му се све особине приписују. Наведите неколико примера народних легенди и предања које се везују за светог Саву.

4. ГРУПА

ПУТОВАЊА СВЕТОГ САВЕ

ОДЛАЗАК НА Свету гору- ПРВИ ЗАДАТАК

У једној повељи Стефана Немање I коју је издао Сплиту спомиње се његов син Растко као управник у Захумљу.[11][12] До средине 1190. године Захумљем је управљао Немањин брат кнез Мирослав.[13] Тако је Растко после кнеза Мирослава могао бити на положају управника у Захумљу од друге половине 1190. године, а то значи и да је тада морао имати петнаест година и да је рођен најкасније око 1175. Према Теодосију Растко је својом облашћу управљао око две године и његов одлазак на Свету гору се могао догодити 1192. или 1193. Као управник у Захумљу Растко је имао свој двор, дворјане и слуге. Повремено је са делом својих дворјана одлазио и посећивао владара и добијао савете како да превазиђе тешкоће у управљању Захумљем.[14]

Стигли су га тек на Светој Гори у манастиру Св. Пантелејмона, али он их је ту преварио и док су они спавали успео се замонашити под именом Сава.

Убрзо по замонашењу Сава је посетио манастир Ватопед и замолио његовог игумана и братство да га приме а они су то прихватили. Тако је прешао из манастира Пантелејмона у Ватопед.[20][21] У Ватопеду, који је основан 985. године,[22] монах Сава провео је неколико наредних година.

У новембру 1197. године монах Симеон је неко време обилазио Свету гору. Монаси су молили Саву да оде у Цариград и да тамо код цара Алексија III, таста Симеона, сврши неке ствари за Ватопед, надајући се да ће Сава као владаочев син, боље да одради посао него игуман. Зато је монах Сава I Српски послат у новембру или децембру 1197. године у Цариград.[26] Тамо је тражио од цара Алексија III Анђела да за потребе Ватопеда допусти обнову запуштених манастира, где се налазио и Хиландар,[27] који се у то

време јавља под старијим обликом имена Хеландарион.[28] Цар је издао једну, данас изгубљену, повељу којом је одобрио обнову запуштених манастира, где се налазио и Хиландар (Χιλανδαρίου) за Ватопед.[29] Тако је почетком 1198. могла почети обнова Хиландара. Светогорски монаси су завидели Ватопеду, шта су им Симеон и Сава све учинили, зато се родила мисао да се подигне манастир за Србе, који долазе и који су већ ту.

Немања је, по Савином причању, на самртном часу давао мудре и практичне савете за своју децу и потомство, и умро је у наручју свога мезимца, мирно и тихо, без болова, смрћу праведника (13. фебруара 1200 год.).[36]

Ускоро су међутим у самој Светој Гори настале прилике, које су дефинитивно определиле Саву, да остави Свету Гору и да се врати у Србију.[39]

Између 1200. и 1204. године, Сава I је био рукоположен за архимандрита у Солуну.

Када одлази на Свету гору? Где се налази Света гора. Пронађите на карти Свету гору. Пронађите на карти манастире: Светог Пантелејмона, Ватопед и Хиландар. Зашто је Сава путовао у Цариград? Пронађите Цариград (Истанбул) на карти.

Повратак у Србију ДРУГИ ЗАДАТАК

У Студеничком типичу Сава I Немањић је записао да је осам година после смрти Симеона примио писма са молбама од „Стефана Немање и брата његовог великог кнеза Вукана“ да донесе очеве остатке у Србију.[45] После тих молби описује да је дошао „са часним моштима у Хвосно. И сазнавши владајући син његов Стефан Немања и брат му кнез Вукан, сакупише светитеље, и јереје, и игумане са многим црнцима и са бољарима и са свима, ... са великом чашћу узеше мошти господина Симеона.”[46] Из Савиног описа тог догађаја несумњиво је да је он на том сабору деловао као помириатељ старије браће великог жупана Стефана Немање II и кнеза Вукана, а ковчег умрлог оца Светог Симеона је послужио као подсетник да се обнавља дух жеље умрлог великог жупана Стефана Немање I да два његова старија сина у слози треба да управљају Србијом онако како је то он пожелео и саопштио на сабору 25. март 1196. године када се одрицао престола.[47]

Према писању Саве, монах Симеон (Стефан Немања) је преминуо у дубокој старости у манастиру Хиландар 13. фебруар 1200.[48] Нема довољно разлога за сумњу у истинитост те непосредне тврдње о смрти Савиног оца коју је он поновио у два типика.[49] Зато треба претпоставити да се повратак Саве у Србију догодио у фебруару 1208. године и да је после тога Сава постављен за игумана Студенице.[50][51]

За време свог боравка у Студеници Сава се није бринуо само за свој манастир, него је већ онда, особито за мирних година, после измирења Првовенчаног са Вуканом, почео изводити велике реформе и организацију српске цркве. Сава је у то доба много путовао по народу и свуда је радио живом речју. Он је крепио у народу религиозни дух, који је био слаб, и морал, који је био на ниском ступњу; он је подизао цркве и пресађивао је религиозно и црквено уређење, како их је он видео и научио у Светој Гори, у Србију.[55]

Зашто и када се Сава вратио у Србију? Где је живео? Пронађите Студеницу на карти Србије. Чија задужбина је овај манастир?

Сава поново одлази на Свету гору ТРЕЋИ ЗАДАТАК

...Тако су се Сава и Првовенчани дефинитивно разишли у питањима спољње политике, и Сава је љут отишао из Србије. После Савиног одласка дошао је папски легат у Србију и венчао је Првовенчаног за краља (у јесен 1217 год.).[61]

После договора са братом Сава I је отишао на преговоре у Никејско царство. У Никеју је отишао јер је падом Цариграда 1204. године престало да постоји Византијско царство. Никеја је била седиште за никејског цара Теодора I Ласкариса и васељенског патријарх Манојла Сарантена Харитопула. Од њих је Сава I тражио самосталност за православну цркву у Србији. Прилике за такав захтев биле су повољне, јер су православне епископије у Србији биле потчињене Охридској архиепископији, а она је потпадала под другу државу насталу распадом Византијског царства, Епирску деспотовину, противника Никејског царства. Поред тога понуде папе да он „уздигне” старешину православне цркве у Србији додатно су убеђивале патријарха и цара да испуне захтеве Саве Српског. За цара и патријарха у Никеји молба Саве I била је и прилика да се истакне значај Никеје као средишта источног хришћанства. Цар Теодор I Ласкарис и патријарх Манојло одлучили су да Сава I буде рукоположен за првог српског архиепископа.[65] Према старим српским летописима то се догодило 1218/19. (6727) године,[66] Из тога је изведено скоро неподељено мишљење код истраживача прошлости Срба је да је између 1. јануар 1219. и 31. август 1219. Сава I Немањић хиротонисан за архиепископа.[65] Архиепископ Сава I је такође у Никеји тражио аутокефалност, тј. да његови наследници на месту архиепископа не морају да долазе у Никеју за посвећење, већ да их може изабрати и рукоположи синод новостворене архиепископије у Србији. Цар и патријарх су испунили и тај Савин захтев. Враћајући се у Србију, архиепископ Сава I је поново посетио Свету гору, а одатле је вероватно повео и неке од будућих епископа у Србији.[67][68]

Сава у Србији- архиепископија у Жичи За седиште архиепископа одређен је манастир Жича. Није поуздано утврђен број епископија које су постојале у тек створеној архиепископији. Постоји могућност да није све нове епископије основао 1220. године, него је неке одредио касније. Сава је основао осам нових епископија: Зетску, Хумску, Дабарску, Моравичку, Топличку, Будимљанску, Хвостанску и Жичку (архиепископска епархија),[70][71] а задржао је две или три старе, то јест Рашку и Призренску, а можда и Липљанску епархију.[72]

Зашто Сава одлази у Никеју? Шта је добио од никејског цара Теодора I Ласкариса и васељенског патријарх Манојла? Када се то догодило? Зашто је то било важно? Шта означава појам аутокефалност? Где се налазило седиште архиепископије? Пронађите овај манастир на карти Србије. Поред ког већег града се он налази?

Сава као дипломата ЧЕТВРТИ ЗАДАТАК

Као игуман Студенице, а затим и архиепископ Србије, Сава је за свог брата и Србију обављао и дипломатске послове. Тако је Стефан Првовенчани послао архиепископа Саву (око 1220) да преговара са угарским краљем Андријом II (1205—1235) и одговори га од рата против Србије.[91]

Стефан Првовенчани пред смрт се разболео и боловао је на неком од својих дворова. Ту га је нашао архиепископ Сава и непосредно пре смрти замонашио давши му име Симон, а умро је 24. септембра 1227.[92][93] После смрти Првовенчаног, Сава је крунисао 1227. (или 1228) у Жичи његовог сина Стефана Радослава за краља Србије. Ипак, нови краљ убрзо је изгледа изазвао незадовољство свог стрица архиепископа Саве, јер се за објашњење црквених (канонских) питања обратио охридском архиепископу Димитрију Хоматину.[94]

Сава у Светој земљи

Први одлазак у Свету земљу: Мањи спор за Стефаном Радославом због краљевог обраћања охридском архиепископу могао је бити повод за архиепископа Саву да испуни своју раније насталу жељу да посети Свету земљу. Сава је отишао на своје прво путовање у земљу где се родио и проповедао Христ 1229. године, а следеће 1330. године се вратио у Србију.[95][96] Од времена Светог Саве ходочашћа у Свету земљу су надахнула многе владаре, црквене великодостојнике, монахе, побожан народ, уметнике, и то надахнуће траје и данас. Међу значајнијим дародавцима православних манастира и цркава на Светој земљи су били први српски архиепископ Свети Сава, потом и други владари Немањићи, краљ Милутин и др., као и први српски патријарх Јоаникије и други.

Свети Сава је приликом првог ходочашћа у Свету земљу, подигао конаке за српске монахе у грузијском манастиру Светог Крста недалеко од Јерусалима. Потом је откупио земљиште на брду Сион и ту сазидао манастир за српске монахе, док је у Акри, у тада палестинском пристаништу, од Латина откупио Цркву Св. Ђорђа, да послужи као прихватилиште монасима.

Био је ктитор и дародавац манастира Светог Јована Богослова (кућа коју је Сава купио, конак и црква). Приликом обиласка Сиона, са јерусалимским патријархом Атанасијем, архиепископ Сава је купио кућу (Св. Јована Богослова) тј. Сионску Горницу у којој се одржала Тајна вечера, кућу је откупио од Сарацена (мухамеданаца) и платио је златом и сребром које је добио од краља Стефана Радослава.

Други одлазак у Свету земљу...Политички сукоби у Србији можда су и били повод и за друго Савино путовање у Свету земљу. После преврата у коме је Стефан Владислав I збацио брата Стефана Радослава и постао краљ, Сава је прво оклевао да крунише новог краља, али је затим схватио да се сукоб браће неће тиме избрисати и крунисао је новог краља крајем 1233. (или почетком 1234.). Спремајући се за нову посету Светој земљи, Сава је у присуству „свих епископа, јереја и ђакона” за свог наследника на месту архиепископа именовao ученика Арсенија.

Тако је отишао из Будве крајем 1233. (или 1234.) на исток да још једном посети Свету земљу.[97] Приликом другог боравка у Светој земљи, 1235. године, све своје задужбине, манастире и метохе, поклонио је великој православној Лаври Светог Саве Освећеног, којим су Срби управљали пуних 130 година и чији је Свети Сава био духовни брат. (Православни манастир Светог Саве Освећеног најзначајнији је манастир Јудејске пустиње. Налази се у срцу пустиње између Витлејема и Мртвог мора. Подигнут је на стрмој западној страни Кедронске долине.)

Походио је и даривао и православни манастир Свете Катарине на Синају 1234. године. Ту је провео читав Часни пост, Свету четрдесетницу, молећи се за свој српски род и читав хришћански народ. Иначе, Манастиру Св. Катарине су Срби дали велики допринос (и где је једно време био игуман Србин Јоаникије, 14. век).

Са тог дуготрајног путовања у Јерусалим Свети Сава се није вратио у Србију. У повратку пролазио је кроз Бугарску и ту је преминуо 14. јануара 1236. године, а био је сахрањен у тадашњој бугарској престоници Трнову. Бугари су желели да задрже тело побожног Саве I Српског, али је његов синовац, српски краљ Стефан Владислав, иначе зет бугарског цара Асена II, отишао к тасту да га моли за Савино тело. Преговори нису ишли лако. Ипак Иван Асен II је изашао у сусрет зету и дозволио му да годину дана после смрти Савино тело врати из Трнова у Србију. Тако је српски краљ свечано сахранио тело Светог Саве I Немањића у својој задужбини манастиру Милешеви

Које наследио Стефана Првовенчаног? Шта означава појам Света земља? Где се она налази? Пронађите тај простор на карти (Југозападне Азије). Пронађите поменута места на карти: Јерусалим, Акра, брдо Сион, Јудејска пустиња, Синај. Да ли је Сава стигао у Србију после другог путовања у Свету земљу? Где се налази Трново? Нађите манастир Милешеву на карти. Поред ког града се налази? Чија је задужбина овај манастир?

Истраживачки рад је требало да обухвати тражење података према задатом задатку, селектовање и евалуирање пронађених информација из различитих извора и припрему материјала које ће прве три групе искористити за креирање радова.

Ученици су самостално и уз помоћ наставника припремили материјале и 27. Јанура почело се са реализацијом пројекта.

Први део пројекта било је резање славског колача у сарадњи са локалним свештеником, молитва Светом Сави и молитва „Оче наш“ коју су сви ученици рецитовали. У спровођењу обичаја везаних за славу један од ученика осмог разреда преузео је улогу домаћина приликом резања славског колача и спровођења славских обичаја. Сви ученици су затим певали уз школски хор Химну светом Сави.

СВЕ

Слава

Слави се 27. јануара
 За славу се реже колач
 Слави се од 1840 (2 јануар)
 Први нотни записи хи мие Светог
 Славе су записани од стране Корнелија
 Ја Станковића средином 19 века
 Символи на славском колачу значе:
 - класе жита родна година
 - грозде/буренце у виноградцима
 крајевима берићатна година са
 много вина
 - птица зајављује, поседује мир у кући
 - књига значе успех у школи или
 посло
 - цвеће лепота, чистота душе и тела

Завичај

Тихомир	Страцимир	Мироста	Свети Никола
Вукан	Стеван Првоченик	Растко/Саво	Свети Сава
Динић	Радослав	Владислав	Урош I
Врастислав	Стеван Десан	Константин	Миротин
Врато	Синиша	Стеван Дечански	Душан
Марица	Урош II		

Након овог заједничког дела, ученици су по групама распоређени у засебне учионице како би пројектне активности привели крају.

Одговарајући на питања са навних листића са истраживачким задацима, ученици су уносили најбитније податке на хамере, додавали илустрације и претходно припремљене материјале.

Ученици који су били у четвртој групи пратили су презентацију наставнице географије, одговарали на питања и означавали локалитете на географској карти.

Након завршеног рада, хамери су окачени на пано у холу школе, а представници група информисали су остале ученике о свом раду и открићима до којих су дошли.

Сви ученици су затим приступили проучавању радова других група уз могућност да поставе додатна питања или започну дискусију. На тај начин ученици су међусобно преносили знања, повезивали различите области и радове своје групе са родовима осталих група.

Ученици су исказали задовољство оваквим начином проучавања теме славе и светог Саве, сматрали су да је приступ занимљив, информативан и подстиче учење. Посебно им се допала сарадња између различитих узраста и тимски рад. Све су ово истакли у разговору са наставницима.

Организатори пројекта сматрају да је временски рок који су предвидели био добар. Тема пројекта и повезивање блиских тема показало се као добар одабир близак ученицима и делимично познат са довољно тема за ново истраживање и откривање. Сматрају да је овакав начин истраживачког, креативног и новог приступа теми био врло стимулативан за ученике, да је подстакao ученике на сардању, комуникацију и толеранцију, да је ученицама поред чињеница предочена и важност међусобног поштовања и ангажовања и дат кроз лик Светог Саве позитиван модел за угледање. Посматрањем ученика у читавом овом процесу показало је да ученици уз прави подстицај могу створити новину од познате теме кроз забаву и креативност.

